

Leon Jan Łuka, Mieczysław Haftka

Pruszcz Gdański, woj. gdańskie. Stanowisko 5

Informator Archeologiczny : badania 13, 181

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

rozbiórkowego wystąpił na całej powierzchni bruk kamienny, opadający regularnie w partii środkowej wykopu w formie niecki. Po zdjęciu warstwy bruku przy ścianie południowej wykopu zaobserwowano istnienie drugiego bruku kamiennego, również jednowarstwowego; oba bruki przedzielała warstwa podsypki piaskowej. Niżej, pod brukiem starszym wystąpiła warstwa spalenizny, a pod nią calec. W tym kontekście kilkanaście fragmentów ceramiki XIV-XV wieku.

Materiał złożono w Muzeum w Grudziądzu.

Postuluje się kontynuowanie badań w obrębie Zamku Wysokiego.

PRUSZCZ GDAŃSKI
woj. gdańskie
Stanowisko 5

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził zespół pracowników Muzeum Archeologicznego w Gdańsku pod kierunkiem dr.hab. Leona Jana Łuki. Autor sprawozdania - mgr Mieczysław Haftka. Finansował Bank Spółdzielczy w Pruszczu Gdańskim. Pierwszy sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna /IX-X i XI-XII w./ . Ślady z okresu wpływów rzymskich i okresu wędrówek ludów.

Badania miały charakter ratowniczy. Efektem prac było odkrycie 53 jam osadniczych, palenisk, półziemianek i domostw na przestrzeni 7 arów.

Osada zajmowała piaszczysto-kamienny pagórek położony nad brzegiem jeziora lagunowego w pobliżu ujścia Raduni. Obszar zalesiony zajmował przypuszczalnie około 3 hektary i jak wykazały obserwacje, nie był gęsto zabudowany. Poszczególne obiekty były rozlokowane dowolnie bez widocznego, zwartego układu. Wokół palenisk odsonięto dużą ilość śladów po słupach i kołkach.

Materiał ruchomy bardzo bogaty. Obok licznych fragmentów ceramiki, zarówno ręcznie lepionej, jak i obtaczanej, znaleziono wyroby z bursztynu /duże paciory/, kości i rogu /grzebienie, szpile, szydła/, żelaza /noże, haczyki, gwoździe/, a także kamienne żarna oraz liczne szczątki kostne zwierzęce i ryb. Na szczególną uwagę zasługują ślady miejscowego hutnictwa. Wstępna analiza materiału pozwoliła na wydzielenie dwu faz osadniczych datowanych na IX-X i XI-XII wiek.

Na tym samym stanowisku, wśród wczesnośredniowiecznych jam osadniczych, odkryto jeden grób ciałopalny, jamowy, z okresu wpływów rzymskich oraz sprzączkę brązową z okresu wędrówek ludów.

Materiały przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania będą kontynuowane.